

SECTION 12

RELIGIOUS STUDIES AND THEOLOGY

УДК 159.923:2-184.3

Мірошкіна Н. В.

к. філос. н.,

старший викладач кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет

ВІРА ЯК РЕСУРС ОСОБИСТОСТІ

Віра – суттєва частина самосвідомості людини, яка проявляється в повній впевненості в вірності своїх переконань. Вірити можна в бога, в світовий розум, в людину, у власну здатність досягти поставленої мети, в позитивні наміри близьких людей тощо. Для одних віра – сильне емоційне переживання, для других – установка свідомості, для третіх – довіра до інформації, що походить від авторитета, для четвертих віра – визнання існування надприродної реальності в образі Бога. Кожен тип віри має для особистості свої підстави, які не завжди очевидні для інших.

Стан віри дозволяє людині повністю та беззастережно прийняти картину світу та відповідні їй відомості. Потім людина здатна підключати до них свої уявлення та умовиводи, що стануть основою її я, визначать її вчинки та судження. Стан віри посилюється у ситуаціях невизначеності та виступає наслідком необхідності мати знання там, де вони чомусь неможливі. В такому випадку віра постає попереднім результатом роботи свідомості, яка формує уявлення людини о зв'язках та відношеннях світу та місці в ньому самої людини. Віра надає відчуття суб'єктивної достовірності. В умовах, коли людина не володіє істиною про об'єкт, вона здатна вірити в свої уявлення про нього. Людина вірить в те, що відповідає її установкам, переконанням, ідеалам. Людина навіть здатна вірити в те, що об'єктивно не має цінності, але суб'єктивно є для неї благом.

За допомогою віри людина знаходить опору в житті, підстави для свого буття, які не залежать від того, що трапиться в часі з суспільством та культурою, виступає запорукою «нерозпаду особистості». Віра як ресурс життєстійкості особистості виконує інтегральну функцію: вона здатна поєднувати сенс життя та критичну життєву ситуацію, тобто внутрішній зміст душевного життя особистості з пошуками виходу з критичної ситуації, позитивним образом майбутнього та практикою його досягнення. В критичній ситуації людині потрібен позитивний образ майбутнього, в який вона вірить. Віра як ресурс особистості дозволяє

подолати несприятливі життєві обставини через ціннісно-смысловий вибір, який задає їй спрямованість та створює основу для самореалізації [1].

Віра, яку підтверджує життєвий досвід, надає людині відчуття радості та щастя. Для людини життя наповнюється повним сенсом тоді, коли він не тільки вирішує безпосередні життєві завдання, а підпорядковує своє життя вищим ідеалам та цінностям. Таким чином, віра дозволяє людині вийти за межі свого фізичного існування.

Віра надає надію, тобто сподівання в здійсненні чогось радісного, сприятливого. Надія як особливий психічний стан притаманна кожній людині. Вона орієнтує людину на позитивний перебіг подій і тим самим допомагає пережити складні життєві ситуації. З втратою надії людина втрачає душевні та фізичні сили, спокій, здатність вирішувати проблеми. В такому випадку надія на Творця, на чудо може стати єдиною опорою.

Список літератури

1. Предко Д.Є., Ларін Д.І. Релігійна віра як чинник подолання критичних життєвих ситуацій. *Психологічний часопис*. 2017. № 4 (8). С.76-86.